

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dîtîqa (nouum) ḥadāta (testamentum)

Parisiis, 1584

Cap. III.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39367

23 Er hoc est mandatum eius, ut credamus in nomine Filij eius Iesu Christi : & diligamus alterutrum, sicut dedit mandatum nobis.

24 Et qui servat mandata eius, in illo manet, & ipse in eo : & in hoc scimus quoniā manet in nobis, de Spiritu quem dedit nobis.

CAP. III.

1 Charissimi, nolite omni spiritui credere, sed probate spiritus, si ex deo sint: quoniam multi pseudoprophetae extiterunt in mundum.

2 In hoc cognoscitur Spiritus Dei: Omnis spiritus qui confitetur Iesum Christum in carne venisse, ex Deo est:

3 Et omnis spiritus, qui soluit Iesum, ex Deo non est, & hic est Antichristus, de quo audistis quoniam venit, & nunc iam in mundo est.

4 Vos ex Deo estis, filii, & vicistis eum, quoniam maior est qui in vobis est, quam qui in mundo,

5 Ipsi de mundo sunt, ideo de mundo loquuntur, & mundus eos audit.

6 Nos ex Deo sumus. Qui novit Deum, audit nos: qui non est ex Deo, non audit nos: in hoc cognoscimus Spiritum veritatis & spiritum erroris.

23 *Ἡ αὐτὴ ὁμοίη ἡ ἐπιλογία αὐτῶν, ἡ ἀπιστοσύνη τοῦ ἀκούσαντος τὸ ῥημα τὸ ἐν αὐτῷ. Ἰησοῦς Χριστός, & ἀγαπητὸν ἕνα ἐκ τῶν ἑδωκέντων ἐπιλογῶν. 24*

1 *Ἀγαπήτοι, μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε ὅτι ἐκ θεοῦ ἐστιν, ἵνα ἐν τῷ θεῷ ἴσῃ. 2*

3 *Ἡ παῖς τῆς ἀληθείας, ἡ ἀλήθεια ἡ καταστάνουσα πνεῦμα καὶ αἵμα. 4*

Christi Iesu Filij eius in nomine ut credamus sicut eius est & hoc
הנהגה פוקדנה דנהימן בשמא דברה ישוע משיחא
praecepta eius qui servat & ille precepit nobis sicut vnum vnum colligere
נתב חר לחד איד דפקדון: ואינא דנטר פוקדנהי
in nobis q̄ habiter intelligim⁹ & per hoc in ipso habitat s̄ ille servatur q̄ ipse
בה מתנטר והו שרא בה ובהרא מסכתלין דשרא בן
nobis q̄ dedit Spiritus suo de
מן דזהה הו דיהב לן:

Dominus nostri Natiuitatis
דילדה דמן
4
קפלאון ד
discernentes sitis sed eredatis Spiritibus omnibus ne Dilecti mei
חיבנו לא לכל רווחין תהימנון אלא היותון פרשין
falsi Prophetæ multi quoniam sint Deo ex q̄ Spiritus
זוהא אמן אלהא איתיהן מטל דסנאא נביא דגלא
omnis Dei Spiritus cognoscitur per hoc in mundum in ipso extitit
נפקו בה בעלמא: בהרא מתירעא רווחה דאלהא כל
est Deo ex in carne venit Christus quod Iesus qui constituitur Spiritus
רווחא דמודיא דישוע משיחא אתא בכסר מן אלהא הו;
ex non est in carne venit quod Iesus constituitur qui non Spiritus & omnis
וכל רווחא דלא מודינא דישוע אתא בכסר ליתיה מן
q̄ venit quem audistis eo falso est Christo ex hic sel Deo
אלהא אלא הוה מן אלהא הו דגלא הו דשמעתון דאתא
Deo ex autem vos iam est in mundo & carne
והשא בעלמא איתוהי מן כדו: 4 אנתון דין מן אלהא
eo prx qui in vobis ille est maior quoniam eos & vicistis filij eius
איתונו בניא וזיתונו אנון מטל דרב הו הו דבכו מן הו
mundo de hoc propter sunt mando ex & illi quis mundo
דבעלמא: והלון מן עלמא אנון מטל הנא מן עלמא
& is sumus Deo ex autem nos audit eos & mundus loquatur
מכלין ועלמא להון שמע: 6 הנן דין מן אלהא חנן והו
non Deo ex est quinon & is nos audit Deum qui novit
ודע לאלהא שמע לן והו דלא איתוהי מן אלהא לא
& spiritum Veritatis Spiritum intelligimus per hoc ipsum nos audit
שמעון בה בהרא מסכתלין לרווחא דשררא ורווחא

דמענותא

NOVUM
TESTAMEN-
TUM
A
IV.

is & omnis est Deo ex charitas quoniam vnum vnus diligamus Dilecti mei
 7 חביבי נחב חד לחד מטל דחובא מן אלהא הו וכל מן
 Deus quoniam Deum & nouit natus est Deo ex qui diligit
 מטחב מן אלהא יליד וידע לאלהא: מטל דאלהא
 innotuit per hoc Deum nouit non diligit qui non & ois est charitas
 חובא הו וכל דלא מחב לא ידע לאלהא: בהרא אתידע
 in mundum Deus miserit vnictum quod Filium suu quae erga nos Dei charitas
 חובה דאלהא דלותן דלברה יחידא שדר אלהא לעלמא
 quia nos non charitas est in hoc per manum eius vt viuam
 דנחב באידרה: בהנא אתוהי חובא לא הוא דחון
 Filium suum & miserit dilexit nos Deus quod ipse sed deum dilexerimus
 אחבן לאלהא אלא דהו אלהא אחבן ושרר לברה
 peccatis nostris pro propitiatione
 חוסינא על אפי חטהין:

Epiphaniam quae post in sabbatho & vna secretae Lotionis

דשינתא ארוניתא וחד בשבטא דבתר דנחב
 vnum vnus debemus nos & etiam deus dilexit nos sic si dilecti mei
 חביבי אן הכן אחבן אלהא ואף חנן חובבן חד לחד
 diligam? verò si vidit non homo vquam deum diligere
 למחבון: לאלהא כמתחוס אנש לא חויהי אן דין נחב
 in nobis perfecta est & charitas eius manet in noi is deus vnum vnus
 חד לחד אלהא כן מקוא והוברה משתמלא בן:
 Spiritu suo quia de in nobis manet & ipse manet in eo scimus & per hoc
 ובהרא ידעוין דבה מקוין והו מקוא כן דמן רוחר
 Filium suum miserit quod Pater & testamur vidimus & nos nobis dedit
 יחב לן: וחנן חוין ומסהדין דאכבא שדר לברה
 dei Filius & sit ipse Iesus qui constituitur omnis in mundum redēptorē
 פרוקא לעלמא: כל דמורא בישוע דהוין ברה דאלהא
 credimus & nos in deo manet & ipse manet in eo deus
 אלהא בה מקוין והו מקוין כאלהא: וחנן הימנן
 charitas enim in deo erga nos deo ipsi quae est charitas & scimus
 וידען חובא דאית לה לאלהא עאידין אלהא ניר חובא
 manet in deo in charitate qui manet & omnis est
 הו וכל דמקוא בחובא כאלהא מקוא:

7 Charissimi, diligamus nos
 inuicem quia charitas ex Deo
 est. Et omnis qui diligit, ex
 Deo natus est, & cognoscit
 Deum.
 8 Qui non diligit, non nouit
 Deum: quoniam Deus chari-
 tas est.
 9 In hoc apparuit Charitas
 Dei in nobis, quoniam Filiū
 suum vnigenitum misit Deus
 in mundum, vt viuamus per
 eum.
 10 In hoc est charitas: non
 quasi nos dilexerimus deum,
 sed quoniam ipse prior dile-
 xit nos, & misit Filium suum
 propitiationem pro peccatis
 nostris.
 11 Charissimi, si sic Deus
 dilexit nos, & nos debemus
 alterutrum diligere.
 12 Deum nemo vidit vn-
 quam. Si diligamus inuicem,
 Deus in nobis manet, & chari-
 tas eius in nobis perfecta est.
 13 In hoc cognoscimus quon-
 iam in eo manemus, & ipse
 in nobis: quoniam de Spiritu
 suo dedit nobis.
 14 Et nos vidimus, & testifi-
 camur, quoniam Pater misit
 Filiū suum Saluatoreē mūdi.
 15 Quisquis confessus fuerit,
 quoniam Iesus est Filius Dei,
 Deus in eo manet, & ipse
 in Deo.
 16 Et nos cognouimus, &
 credimus charitati, quam ha-
 bet Deus in nobis. Deus chari-
 tas est: & qui manet in chari-
 tate, in Deo manet, & Deus
 in eo.

7 ἀγαπητοί, ἀγαπήτωμεν ἑαυτοὺς, ὅτι ἀγάπη ἐστὶν τοῦ θεοῦ, καὶ πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν θεὸν ἰσχυροῦται, καὶ ἡ ζωὴ
 αὐτοῦ ἐστὶν. 8 ὁ μὴ ἀγαπῶν, οὐκ ἔγνω τὸν θεὸν ὃς ὁ θεὸς ἀγαπᾷ τὸν υἱόν. 9 ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη
 τοῦ θεοῦ ἐν ἡμῖν, ὅτι ἦν αὐτοῦ τὸν μνηστῆρα ἀπέστειλε ὁ θεὸς εἰς τὸν κόσμον, ἵνα ἡμεῖς ἐν αὐτῷ
 ζήσωμεν. 10 ἐν τούτῳ
 ἐβλήθη ἡ ἀγάπη, ὅτι ὅταν ἡμῖς ἀγαπήσωμεν τὸν θεόν, ὅτι ὅταν αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἀπέστειλε τὸν υἱόν αὐτοῦ
 ἵνα σὺν αὐτῷ αἰῶνα ᾔσῃ. 11 ἀγαπητοί, εἰ ἔπωσις ὁ θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς ὅσοι ἐπιλοβήσωμεν ἀγαπήσωμεν.
 12 θεὸς ἐστὶν πᾶσι τοῖς ἀγαπῶσι ἡμᾶς ἀγαπῶμεν ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ πεποιθωμένη ὅτι
 ἐν ἡμῖν. 13 ἐν τούτῳ γνωσκόμεθα ὅτι ἐν αὐτῷ ἀγαπήσῃ, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ὅταν τὸ πνεῦμα αὐτοῦ δίδωκεν
 ἡμῖν. 14 καὶ ἡμεῖς τὸν θεὸν ἠγάπησαμεν, καὶ μὴ ἠκούσαμεν τὸ πνεῦμα ἀπίστου, ὅτι ὅταν ἡμεῖς ἐν τῷ θεῷ.
 15 ὅς ἐ
 εἶπε ὁ μαρολίτης ὅτι ἡ σωτὴρ ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ θεῷ. 16 καὶ ἡμεῖς ἐγγνώμεθα
 καὶ πιστεύσαμεν πρὸς ἀγαπῶμεν, ὅτι ὁ θεὸς ἐν ἡμῖν, ὁ θεὸς ἀγαπᾷ τὸν υἱόν, καὶ ὁ υἱὸς ἐν τῷ ἀγαπῶντι τὸν θεόν, καὶ ἡμεῖς
 ἐν τῷ θεῷ ἐν αὐτῷ ἀγαπῶμεν.

17 In hoc perfecta est charitas Dei nobiscum, ut fiduciam habeamus in die iudicij: quia sicut ille est, & nos sumus in hoc mundo.

18 Timor non est in charitate: sed perfecta charitas foras mittit timorem, quoniam timor poenam habet: qui autem timet, non est perfectus in charitate.

19 Nos ergo diligamus Deum, quoniam Deus prior dilexit nos.

20 Si quis dixerit, Quoniam diligo Deum, & fratrem suum oderit, mendax est. Qui enim non diligit fratrem suum quem videt, Deum quem non videt, quomodo potest diligere?

21 Et hoc mandatum habemus à deo, ut qui diligit Deum, diligat & fratrem suum.

C A P . V .

1 OMNIS qui credit quoniam Iesus est Christus, ex Deo natus est. Et omnis, qui diligit eum qui genuit, diligit & eum qui natus est ex eo.

2 In hoc cognoscimus quoniam diligimus natos Dei, cum Deum diligamus, & mandata eius faciamus.

3 Hæc est enim charitas Dei, ut mandata eius custodiamus: & mandata eius graua non sunt.

in die nobis sic facierum vt reuelatio nobiscum charitas est adimpleta & in hoc mundo
ובחרא משתלם חובה עמן דגליות אפא תהוה לן ביזמא
in hoc sumus nos etiam ita fuit ille sicut quia iudicij
דדינא מטל דאך דהוה הוא הבנא אף הנן איתין בהנא
foras perfecta charitas sed non est in charitate timor
מלא
דדא לא לה דהלתא מטל דדהלתא בקנטא איתיה הו דיין
Deum diligamus igitur nos in charitate perfectus est non qui timet
דדא לא משמלי בחובא: חנן הכיל נחב לאלהא
quia diligo dicat homo verò si dilexit nos primò ipse quoniam
מטל דהו קדמאית אחבנו: אן דיין אנש נאמר דמחב
qui fratrem suum enim is est mendax odit & fratrem suum Deum ergo
אנא לאלהא ולאהויה סנא דנלהא הו הו גיר דלא אחויה
potest quomodo conspicitur qui non ipsum Deum diligit non qui conspicitur
דמתוהא לא מתוהא הו דלא מתוהא איכנא משכח
Deum qui diligit vt omnis ab eo accepit preceptum & hoc
דנחב: והנא פוקדנא קבלן מננה דכל דמחב לאלהא
fratrem suum enim diligit
נחב אף לאחורוי:

קפלאון
Luminum Fests
דעאדא דנוהרא

natus est Deo ex Christus est quod Iesus qui credit is enim
כל מן דמתוהא דישוע איתוהי משיחא מן אלהא יליד
ex eo qui genitus est eum etiam diligit Genitorum qui diligit Deum
וקל דמתוהא מנהב אף להו דאתילד מנרה:
Deum cum Dei filios quod diligimus cognoscimus & in hoc
דנחבא דיענין דמחבונן לבנוהי דאלהא מא דלא אלהא
Dei charitas enim est hæc eius mandata & facientes diligamus
מחיבונן ועבדינן פוקדנוהי: הנא הו גיר תובה דאלהא
sunt graua non & precepta eius: eius precepta vt seruat
ונשן פוקדנוהי ופקדנוהי לא יקרין:

NOVUM TESTAMENTUM + A + IV. et c.

17 ὁ θεὸς τοῦτο πεπλαῖσται ἢ ἀλάτῃ μὴ ἠὲ λῶν, ἴσα πατρὸς ὁμοῦ ἡμεῶν ὅτι τὸ ἥμα ἐκ τῆς κριτικῆς, οὐκ ἐστὶν ἔτι ὅτι ὅτι, & ἡμεῖς ἐσμὲν ἐν τῇ κοσμοῦ τοῦτο. 18 φόβος οὐκ ἐστὶν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ πληγὴ ἀλάτῃ ὅτι οὐκ ἐστὶν ὅτι ἡ φόβος κἀλαστοὶ ἐχθ. ὁ δὲ φόβος ὄψεσθαι, ἢ τιτιλείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ. 19 ἡ μίση ἀγαπᾶσθαι ἐστὶν τῆς ἀγάπης ἀπορροή, ἢ ὁ μίση ἡμεῶν. 20 εἰς οὗτος ἐστὶν ὅτι ἀγαπᾶσθαι τὸν θεόν, καὶ τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ ὅτι μισήσῃς αὐτόν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὅτι μισήσῃς αὐτόν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὅτι μισήσῃς αὐτόν, καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὅτι μισήσῃς αὐτόν. 21 καὶ ὁ ἀγαπᾶσθαι τὸν θεόν, ἴσα ὁ ἀγαπᾶσθαι τὸν θεόν, ἴσα τῶν ἀγαπᾶσθαι καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.

Κεφ. ε.

1 Πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ὁ υἱὸς Θεοῦ, οὐκ ἔτι ἔτι ἀγαπᾶσθαι τὸν θεόν, καὶ τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ ὅτι μισήσῃς αὐτόν. 2 ὁ θεὸς τοῦτο γινώσκουσιν ὅτι ἀγαπᾶσθαι τὸν θεόν, ἴσα τῶν ἀγαπᾶσθαι τὸν θεόν, ἴσα τῶν ἀγαπᾶσθαι τὸν θεόν, ἴσα τῶν ἀγαπᾶσθαι τὸν θεόν, ἴσα τῶν ἀγαπᾶσθαι τὸν θεόν. 3 αὐτὴ γὰρ ἐστὶν ἡ ἀγάπη τοῦ θεοῦ, ἴσα τῶν ἀγαπᾶσθαι τὸν θεόν, ἴσα τῶν ἀγαπᾶσθαι τὸν θεόν, ἴσα τῶν ἀγαπᾶσθαι τὸν θεόν, ἴσα τῶν ἀγαπᾶσθαι τὸν θεόν, ἴσα τῶν ἀγαπᾶσθαι τὸν θεόν.

4 Quoniam